

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El- Hakkani Hazretlerine Ait Risaleler

TARİKAT YOLUNA GİREN İNSAN ŞANSLIDIR

*Esselamu Aleykum ve Rahmetullah
Eûzübillâhimine'ş-şeytâni'r-racim, Bismillâbirrahmânirrahim.
Vesselatu Vesselamu ala Resulina Muhammedin Seyyidul evvelin vel ahirin.
Medet Ya Resulullah, Medet ya Sadat-ı Ashab-ı Resulullah, Medet ya Meşayihina,
Şeyh Abdullah Dağstani, Şeyh Muhammed Nazım el Hakkani, destur.
Tarikatuna's sobbe vel hayru fi'l cemiyya.*

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) buyuruyor: “Hud suresi saçımı ağarttı.” diyor. Bir ayet var orada:

فَاسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتِ

“Festekim kemâ umirte” (Hud Suresi - 112) “Sen istikamette ol” diye emir geldi Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’e. O da ağır bir emirdir. İnsanlar kolay zanneder, “Nedir efendim doğru olsak?” derler. Olamıyor işte, insanoğlu doğru olamıyor. Doğru giderken şeytan bir şey yapıyor, doğru yoldan çıkıyorlar. Başka yola, kötü yola, Allah’ın istemediği yola gidiyorlar. İstikamet yolunda değil, istikamet dışına çıkıyorlar.

Tarikatımız inşallah istikamet üzerinedir. Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’den nasıl geldiyse, öyle devam etmeye muvaffak oluruz inşallah. Bu yol Allah’ın yoludur, bu yola tabi olan, yola tabi olacak, şeyhe tabi olacak, tarikata, adabına, usulüne tabi olacak. Tarikat ona tabi olmayacak. Tarikat kimseye tabi değildir; Allah’a, Peygamber (s.a.v.)’e tabidir. Avam- ı nas tarikata tabi olur, nefislerini temizler, tezkiye eder ve daha güzel bir insan olur. Hem dünya insanları arasında daha güzel olur, itibarı olur hem de Allah katında makbul olur.

O insan, insanlar arasında da makbul olur çünkü Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’in yolundadır diye Peygamber Efendimiz (s.a.v.) ondan razı olur, Allah razı olur, o insanın nuru artar, insanlar arasında da ünsiyeti artar. Yok, “Bu tarikat benim istediğim gibi değildir, ben bırakıyorum.” derse, tabi bir mecburiyet yok. İlle de tarikata tabi olacaksın diye bir şart yok, farz değil. Farz olan bellidir, farz olmayan bellidir. Allah (c.c.);

لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا

“Lâ yukellifullâhu nefsen illâ vus’ahâ” diyor. (Bakara Suresi-286). “İnsanın kaldırma-

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El- Hakkanî Hazretlerine Ait Risaleler

kaldırabileceği şey ancak teklif olur.” Onun için, teklif değildir. Ama yapabilen daha yüksek mertebelere yükselir. Avam-ı nas’dan, havas-ı nas mertebesine, daha kaliteli insanlar arasına yükselir.

Şimdi bazı insanlar bir köyün azası olayım diye ne kadar da uğraşır. Muhtarlık azasında üye olayım diye ne kadar da uğraşırlar. Hâlbuki dünyada fazla kıymeti olmayan bir şeydir ama insanoğlu gene de gayret gösterir. Halbuki gayret gösterilecek şey esas ahirettedir. Tarikat, köy muhtarının azası gibi değil, çok daha yüksektir. Yani normal insanla onun arasında yerle gök arası kadar fark oluyor, o kadar derecesi yüksektir. Ama dediğimiz gibi tarikata tabi olacak, tarikat ona tabi olmayacak.

Tarikat, “Şunu yaparsın, bunu yapacaksın...” diye yolu gösteriyor. İster çöpçü ol, ister çiftçi ol, ister çoban ol, ister profesör ol, ister doktor ol, ister en yüksek mevkide olan insan ol, tarikat için hiçbir şey değişmez. Onlar kabuktur, dünya mevkilerinin hiçbir kıymeti yoktur. Tarikatta “Ben şuyum, ben buyum...” diye hiçbir mevki fark etmez. Tarikata bağlandın mı iyi yaptın, akıllı insansın. Yok, “Ben bıraktım gittim.” dersin fark etmez. Bu, Allah’ın insanlara verdiği bir kıymettir, bir şanstır. İster dur, ister git. Bir şeyh yahut tarikat gidenlere üzülecek olursa, o ne şeyhtir, ne tarikattır. İsterse bütün müritler gitsin, zerre kadar kalbinde üzüntü olmaz. İsterse gelsin, gene aynı şekilde, o Allah’la beraberdir, masiva boştur.

Onun için bu yola giren insan şanslıdır. Ne mutlu ona. Dünya metaına, mevkisine sahip olan insan için ne mutlu denemez çünkü onun hesabı var. “Sen bunların başındaydın, bunlara yol gösterdin mi, helalinden yedin mi, ne yaptın, ne ettin?” ona diye sorulacak. Onun için dünya mevkisine fazla önem vermeyin, ahirete önem verin.

Tarikatta dünya için kimseye gidip bir şey istenmez. “Biz bu cemaatteniz, bize para verin, bize iş verin...” diye söylenmez. Tarikat ehli Allah’tan ister, Allah senin ayağına kadar getirir, senin işini halleder. Yok, öteki türlü yaparsan hem rezil olursun hem işin de olmaz. Onun için, Allah muhafaza etsin, Allah hepimize bu tarikatın kıymetini bilmeyi nasip etsin. Bu zaman zaten ahir zamandır, şansı olan tarikata giriyor, girince de 1001 tane şeytan var, “Tarikat şöyledir, tarikat böyledir...” diye her taraftan tarikata saldırıyorlar.

Hakiki tarikat ehli olan insanın umuru olmaz. Allah’la beraber olduğu için, Allah bildikten sonra onlar bilmiş, bilmemiş mühim değil. İstedikleri kadar saldırsınlar, Allah’ın istediği insanlar bu güzel yola baş koyarlar. Bu meydana yüreği olan girer diyor. Bu yolda nice başlar gider derler ama soran olmaz. Onun için tarikat yoluna giren insan, manevi olarak kuvvetli insandır.

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El- Hakkani Hazretlerine Ait Risaleler

Maneviyatı kuvvetli insan başkasının lafına üzülmessin. “Başkası şöyle dedi, başkası böyle dedi...” diye aman üzülmessin. “Ne olacak halimiz?” diye sakın düşünmesin. O vakit o insanın kalbine şüphe düşmüş olur. Şüphe tarikatta iyi değil. Tarikat imanımızı kuvvetlendirmek içindir. Onun için tarikatlı insanın hiçbir şeye kulak asmaması lazım. Sırf Allah’la beraber olacak, kalbi daima Allah’la, Peygamber (s.a.v.)’le, meşayihle olacak. Öyle olan rahat olur. Dünya yıkılsa, dünya mahvolrsa gene umuru olmaz.

Umuru olmaması lazım çünkü dünya harap olmak için yaratılmış, ahiret mamur olması için yaratılmış. Dünya sonunda harap olacak, onun için üzülmeye gerek yok. Bu da insanın aklında olsun ki bu dünya baki değil, esas yurdumuz ahirettir. Allah ahiretimizi mamur etsin inşallah.

*Ve Min Allahu Tefik
El Fatiba*

*Şeyh Muhammed Mehmet Adil Hazretleri’nin
15 Eylül 2017 / 24 Zilhicce 1438 Tarihli Söbeti
Akbaba Dergâhı*